

чрезъ устны молитвы, които всички не сж освенъ развитіе и толкованіе на *Господніѣ молитвѣ*. Тия молитвы съставляватъ общественното богослуженіе, за което ще говоримъ по-долу.

Служеніето (*λατρεία*), въ тѣснѣйшій смислъ на думѣтъ, или като поклоненіе, относися само до Бога. Нему само, дѣйствително, дълженствува всѣкий съвременнѣхъ преданность на мислитѣ, на чувства, на животътъ си ; нему само е всѣкий длъженъ да покаже тѣхъ чувства чрезъ молитвѣтъ.

Но въсточната църква не мисли че нарушава първѣтъхъ заповѣдь съ допущеніето на едно благоговѣйно